

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

patre ab Alberto marchione, & rediit cum eodē: Nunc altera vice ab Hērico pellitur Adolphus tertius, is, quem cæsus apud Demyn pater admodūm parvulum reliquit.

C A P V T X L I I .

Imperator Fridericus audiens Henricum destitutum Imperij beneficijs, prosperè in hostes agere, sententiā in eum suam ipse exequi properabat. Ergo exercitu valido conscripto, descendit in Saxoniam: nec erat, qui venientem Imperatorem, & suo honore, & Henrici odio non cupidè exciperet. Transierunt quoquā nonnulli ad Imperatorem, timore perciti, qui à parentum suorum memoria, semper duci parebant, Hertesborg, Leuenborg, Blankenborg, Henneberg, Regenstein. Horum praesidiorum comites cesserunt Imperatori. Conuerit autem exercitum ad expugnandam arcem Lichtenberg, quia contumaciam ostendere videbantur qui tenuerint. Sed tamen, cùm defensorem nullum prospicerent, Casan cesserunt. Circa quos dies mortuus est Casimarus dux Pomeraniae, Henrico satīs iunctus: Nā Buggeslaus Imperatori tributa persoluit. Arcem Hertesborg, tanquam Saxonie grauiter imminentem, Imperator iussit reparari. Qui verò inerant arcis Waldenberg, munitioni fidentes, aliquandiu restiterunt: Sed & illi cesserunt victori. Interea Henricus dux, non ignorans propinquari Imperatorem, communivit arces ad Albim & in Holsteinia, sperans virtuti Imperatoris illudere, si non posset elidere. Bernhardum autem comitem de Raceburg insimulauit, quod in eum cum ceteris coniurasset, instituto tradimento: vt inuitatum in arcem Raceburgi, invictum traderet Imperatori. Turbatus ille inaudire, obstupuit: & cūm nihil dignum respondere videret,

tur in facie obijcenti, aucta est in eum suspicio: Captum pertraxit in obsidionem arcis sua in Raceburgo. Qui intus fuere custodes, iubente Bernhardo, ducem intromiseré: Tum vinculis laxatus Bernhardus, abiit in Godebusch. Cúmque nec sic duci quiescere videretur, sequitus illum armata multitudine, & indè propulit profugientem ad Bernhardum creatū ducem Saxoniæ. Henricus dux cum multa præda reuertitur. Interim ciuitatem suam Lubicam, quā dudum ab Adolpho acceperat, communivit: arcésque Holsatiæ commeatibus & armis impleuit: vt Imperatoris impetū ibi sustineret. Sed Imperator, iam per Saxoniam rebus ex sententia constitutis, descendere cōstituit in partes Albisfluminis, vbi delitescere sensit Henricum. Commisit ergò Brunswicum Philippo archiepiscopo Coloniensi: Arcem autem Luneburgi inexpugnabilem seruauère ducales: Indè quoquè prospiciens Imperator, Bernhardū ducem & Ottонem eius fratrem marchionem, cum præsidio manere iusit in Bardewico: Ipse agmina promouens, Albim fluuium attigit. Habebat autem in comitatu Ewichmannum archiepiscopum Magdeburgensem, abbates Fuldensem, Corbeiensem, Hersfeldensem, Ottонem de Misna marchionem, & multos nobiles de Bauaria & Suevia: Ludovicum autem prouincialem Thuringiæ, quem Luneburgi captū dux tenuit, produci iusit in Zegeberge. Cum autem Imperator ad Albim consisteret, dux Lubice prospexit illam, vt poterat, communiēs, machinis in opportuna loca deductis. In die apostolorum Petri & Pauli petijt Raceburgum: Ibique rebus ordinatis, cum omnibus qui erant in præsidio, deducitur in Erteneborg, vt Imperatori se obiectaret. Cernentes qui remanserant in arce de parte comitis electi, quia soli relinquebantur

Ff ad

ad arcis custodiam, erexit animo portas serauerunt, ar-
cem comiti, excluso duce, seruantes : Vbi innotuit res
duci, infrenduit: & vocatis de Holstia militum pre-
sidijs, expugnare paucos facile duxit. Interea ader-
ant, qui Imperatorem propinquare nunciarent. Dux,
Erteneborg arce incensa, quod illi diffideret, per flu-
uij deuexa transijt in Stadium, ibi rerum exitus prae-
laturus : Nam vires militum non aderant, quibus
venientem aut remoraretur, aut exciperet Imperato-
rem.

C A P V T X L I I I .

Imperator Albi transcenso progressus, miratur quod Lubica tam nouæ originis ausa sit portas claudere venienti: Inerat autem Henrici ducis validum presidium: de Tekeneborg, de Aldenborg, de Øwelpe comites, Marcradus Holsatorum praefectus, & Emico de Nemo re. Cumq; euocatus & Valdemarus rex Daniæ occurrisse Imperatori de mari, c celebrato solenni inter reges colle-
quio, in obsidione urbis, quod in Øwandalia scripsimus, ciuitas vndique cincta oppugnatur. Misere ciues episco-
pum suum Henricum, qui apud Imperatorem efficeret,
ut legatio illis ad dominū suum permitteretur: quod in
Øwandalia sumus exequuti. Permisere se tandem Im-
peratori, qui insignibus priuilegijs urbe ornauit. Ham-
burgenses quoque ibi per Adolphū comitem asequuntur sunt
non vulgarem gratiam ab Imperatore. Donauit tū Im-
perator Adolpho comiti, dimidium telony ac tributorum
de molēdinis, de trapezitis, beneficio feudali: Nam Im-
perio utilis futurus videbatur: Accessit quod pater eius
secundus Adolphus dominium tenuit a se fundatae ciu-
tatis: quam bic Adolphus urgenti Hērico duci, quod su-
prā ostendimus, sat̄is inuitus permisit. Rebus igitur apud
Lubi-

